

fylde deres Pligter. Den høitæredede Minister har i Motiverne til Lovforslaget udtalt, at, da Ingen kunde befrkkes til Burderingsmand, uden at han selv var villig til at overtage et saadant Gvæ, saa behøvedes der neppe saadanne Evangsforfrkter; thi, naar en Mand ikke opfyldte sine Pligter, kunde han entlediges af den Autoritet, der havde udnævnt ham. Smidertid have vi dog troet, at det ikke vilde være urigtigt at foreslaae saadanne Evangsmidler, hvilket stemmer med, hvad der nu maa ansees for gjældende, idet det i enkelte Tilfælde ikke kunde være tilstrækkeligt for en Mand, der leed under en saadan Forhaling af hans Sag, at det først skulde afgjøves af den overordnede Autoritet, om en saadan Burderingsmand eller flere Burderingsmænd skulde vedblive deres Bestilling, men at det var rigtigere, at der var Midler forhaanden, som strax kunde bringes i Anvendelse. Forøvrigt er det ganske vist at vente, at der overmaade sjældent og maaffee, aldrig vil blive Brug for disse Evangsmidler; men den blotte Tilværelse af en udtryffelg Bestemmelse om saadanne Midlers Anvendelighed vil dog maaffee kunne have sin Nytte. — Under Nr. 9 har et enkelt Medlem af Udvalget gjort et Forslag, der er stillet for det Tilfælde, at Udvalgets Forslag om at undgaae Benyttelsen af Formænd skulde blive forkastet. Han har da villet opnåae en Forandring i de foreslaaede Regler, som jeg skal overlade til ham selv nærmere at begrunde, men hvorved jeg dog troer, idetmindste for mit eget Vedkommende, strax at kunne udtale, at jeg ikke anseer det for heldigt, at Medlemmer af Sogneraadet eller af den Continue, hvori den Giendom ligger, der skal vurderes, netop ansees for at være særdeles stiffe, til at udføre saadanne Forretninger; thi der kan dog let være saadanne Forhold tilstede, som lægge en Eving paa dem, og man skal hellere undgaae at bringe Mænd i saadanne Tilfælde end ligefrem gjøre det endog til en Nødvendighed, at der i ethvert Tilfælde er en Mand tilstede, som maa antages eller let kan antages at staae i nærmere Forhold til den Mand, hvis Giendom skal vurderes. Den Sagkundskab, som derved ønskes tilveiebragt,

vil neppe savnes, naar man følger Udvalget, som den ærede Forslagsstiller jo ganske vist har været enig med i den Henseende i dets Forslag om i alt Fald at vælge Mænd, der hve i selve Jurisdictionen; men selv om Forslaget bliver uforandret, vil det dog være et vigtigt Hensyn, der bør tages, ikke til Formænd, at vælge en Mand, der hve altfor fjernt fra den Giendom, der skal vurderes, eller en Mand, som er mindre kjendt med de stedlige Forhold. — Forslaget under Nr. 10 er en ligefrem Folge af Forslaget om, at ingen Formænd skal benyttes. Det Samme gjælder just ikke om Udeladelsen af de to sidste Punktumer i samme Paragraph, men Udvalget har paa et andet Sted optaget det, som deri indeholdes, og derfor maae disse Bestemmelser gaae ud her, naar dette Forslag vælges. — Lovforslagets § 9 handler om, at Udfrkter af Taxationsprotocollen udfærdiges af Formændene for Taxationsmændene. Denne Bestemmelse maa naturligtvis forandres, naar man ikke vil benytte nogen Formænd til disse Forretninger. Dette er Grunden til, at Udvalget har stillet det Forslag, som findes under Nr. 12, hvortil der blot er føjet nogle nærmere Bestemmelser, som Udvalget har troet kunde være hensigtsmæssige. — Vi komme dernæst til Forslaget under Nr. 13 eller til Lovforslagets § 10, der handler om Betalingen til Mændene. Det er jo for det Første en Selvfølge, at, naar man ikke vil benytte nogen Formænd, saa maae de Bestemmelser, hvorved der fastsættes en særegen Betaling til Formændene, gaae ud. For Formændene var der bestemt et Gebyr for Udmeldelsen af 48 s. og en Betaling af 9 Mk. for hver halve Dag, medens der til selve Mændene kun var bestemt en Betaling af 1 Rd. Udvalget har troet, at naar Mændenes Tal indskrænkedes til to, og disse mere søgtes i Nærheden af den Giendom, de skulde vurdere, vilde man, uden at bebyrde dem, der maatte ønske Giendomme vurderede, kunne sætte Betalingen noget højere, nemlig til 2 Rd. for hver Mand. Hertil er der intidertid stillet et Underændringsforslag af to Medlemmer af Udvalget, som mene, at en Betaling af 1 Rd. kunde være tilstrækkelig. Det er naturligtvis en Skjønssag, hvorom det